

Mănăstirea Mamul

Monument istoric. LMI 2010 VL-II-a-A-09921

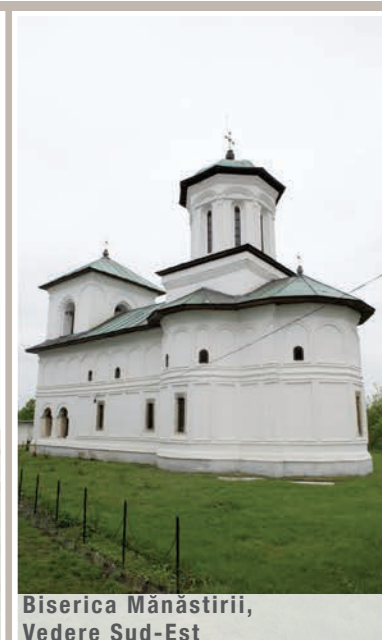
sat STĂNEȘTI-LUNCA; comuna LUNGEȘTI

Biserica Mănăstirii, Vedere Sud-Est și Curte Interioară

Biserica Mănăstirii,
Vedere Sud-Vest

Biserica Mănăstirii,
Vedere Sud-Est

Ctitor: Constantin Brâncoveanu

An construcție sau atestare istorică: Datare, sfârșitul secolului XVII – conform LMI 2010

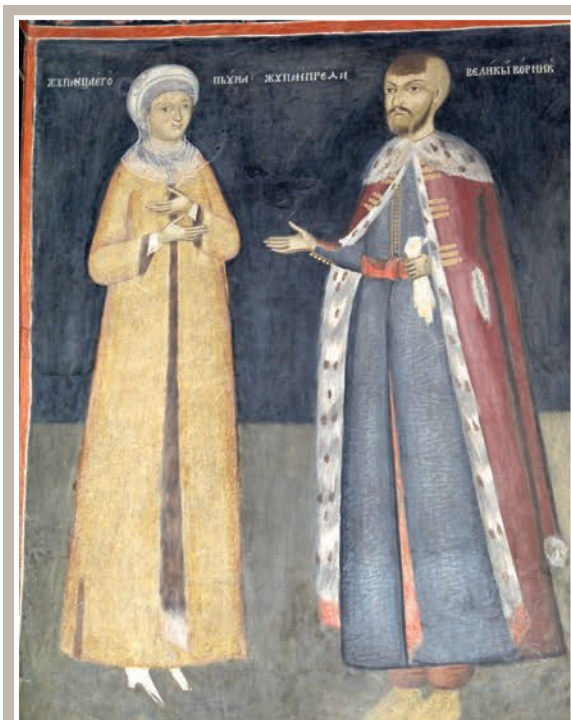
Scurtă prezentare a lăcașului de cult: Sfânta Mănăstire Mamul, cu hramul „Sfântul Ierarh Nicolae“, este situată pe Valea Mamului, în comuna Lungești, satul Stănești-Lunca și este ctitoria domnitorului Constantin Brâncoveanu.

Prima construcție a bisericii – din lemn la vremea aceea – datează din secolul al XVI-lea și este cu probabilitate ctitoria Vilaei din familia Mogoșeștilor. A fost refăcută de către Doamna Stanca, mama lui Constantin Brâncoveanu, ca mai apoi să fie reclădită din zid de însuși domnitorul Constantin Brâncoveanu în anul 1696. Pictura în frescă a fost executată în stil brâncovenesc de către renumiții pictori Pîrvu Mutu și Marin, fiind terminată la 1699.

În anul 1838, din cauza unui cutremur, turla centrală a bisericii a căzut. Între anii 1842-1843, stareța Meletina reface turla din lemn și peste pictura brâncovenească face pictură nouă în tempera, „zugrav fiind Ghermano ieromonah cu ciracii săi: Popa Constantin – zugravul și Gheorghe Bălăceanu – zugravul“. Între anii 1910-1915, comunitatea credincioșilor din satul Lungești cu ajutorul Casei Bisericii, reface din cărămidă clopotnița, reacoperă biserica cu tablă din aramă și îndepărtează pictura în tempera făcută în timpul stareței Meletina, punând în valoare pictura brâncovenească a bisericii, în afară de turlă căreia i se face pictură nouă.

Clopotnița este deasupra pridvorului bisericii și are două clopote, ambele datând din vremea lui Constantin Brâncoveanu, deși nu au nici o inscripție exemplificativă.

Ansamblul mănăstiresc de la Mamul este compus din biserică și două corpuri de clădiri, amplasate pe latura de sud și de vest a bisericii. Toate acestea au fost ridicate în 1696 de către domnitorul Constantin Brâncoveanu, fiind monumente istorice. Ultima reparație radicală a clădirilor mănăstirii a fost făcută în 1956-1957, când au fost refăcute lucrările de zidărie și acoperiș.

Detalii Pictură Interioară

Detalii Pictură Interioară

Detalii Pictură Interioară

În 1960, mănăstirea este desființată și transformată în cămin-spital „Centru de îngrijire și asistență pentru bătrâni și bolnavi cronici“, iar biserica „Sfântul Nicolae“ este transformată în biserică parohială. Începând cu anul 2006, din inițiativa Î.P.S. Gherasim, Arhiepiscopul Râmnicului, au început lucrările de amenajare a unui spațiu pentru îngrijirea bătrânilor și bolnavilor cronici, iar mănăstirea s-a redeschis. Sfânta Mănăstire Cozia este cea care se îngrijește de restaurarea ei, ca acest așezământ monastic să recâștige prestanța de altă dată, prinos de recunoștință adus ctitorilor.

În naos, deasupra intrării se găsește scris în slavonește următorul text: „Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește biserica pe care ai câștigat-o cu curat sângele Tău“. La Mănăstirea Mamul ce poartă hramul Sfântului Nicolae se găsesc obiecte cu valoare artistică, istorică și documentară. Printre acestea amintim: cădelnița de argint formată din trei părți, cutia din argint pentru păstrarea Sfintei Împărtășanii, un disc de argint rotund, o frumoasă Evanghelie care datează din anul 1714, scrisă cu litere chirilice, donată de însuși ctitorul Constantin Brâncoveanu, pe a cărei copertă sunt aplicate 5 piese de argint, gravate în colțuri, la fel și în spate. De asemenea, se mai găsesc: o Cazanie care datează din anul 1781, o Evanghelie din anul 1821, scrisă cu litere chirilice, Viețile Sfinților, scrisă în anul 1842, editată de Mitropolia Bucureștiului, precum și alte 50 de cărți scrise în limba chirilică și latină între anii 1714-1900.

În interiorul mănăstirii se mai află un policandru de alamă cu 12 brațe, care datează din anul 1842 și un potir din anul 1835, donat de stareța Melania de la Mamu. Ministrul Cultelor, în anul 1868, donează Mănăstirii Mamul 10 candelare argintate, făcând în felul acesta ca monumentul istoric să fie împodobit cu cât mai multe obiecte de valoare artistică și istorică.